

בע"ח (חדרה) 28130-04-15 - פנינה טרנו נ' מדינת ישראל

בע"ח (חדרה) 28130-04-15 - פנינה טרנו נ' מדינת ישראל שלום חדרה

בע"ח (חדרה) 28130-04-15

פנינה טרנו

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בחדרה

[12.05.2015]

כב' השופטת רקפת סגל מוהר

החלטה

ביום 18.6.14 הוגש כנגד המבקשת כתב אישום המייחס לה עבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 11.6.13 בשעה 14:18 או בסמוך לכך, ברחוב מבצע עזרא 11 חדרה, נתפסה המבקשת על ידי שוטרים כשברשותה סם מסוכן מסוג הרואין במשקל נטו של 0.2238 גרם נטו.

בבקשה המונחת בפני כעת, עותרת ב"כ המבקשת לקבל לידיה מידע אודות ההליכים המשפטיים שננקטו כנגד מעורבים אחרים - רוכשי סם נוספים, אשר לטענתה נחקרו על ידי המשטרה בעקבות פשיטתה על תחנת סמים שהיתה ממוקמת ברח' עזרא 11 בחדרה, בתקופה הרלבנטית.

מדובר בבקשה לגילוי חומר חקירה, לפי סעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, אשר נועדה לבחינת אפשרות העלאת טענה של "הגנה מן הצדק" (אכיפה בררנית).

במהלך טיעוניה בעל פה בדיון שהתקיים בפני היום עתרה ב"כ המבקשת תחילה גם לקבלת מידע אודות הרישום הפלילי שיש או אין לכל אחד מרוכשי הסם הנוספים ואולם בהמשך ויתרה על רכיב זה והבהירה כי היא מסתפקת בעתירה לקבלת מידע אודות זהות רוכשי הסם שהועמדו לדין באותה פרשה.

ב"כ המשיבה אשר הגישה לעיוני את תיק החקירה והעתקים של מספר כתבי אישום שהוגשו על ידה כנגד אחרים במסגרת אותה פרשה, הותירה את ההחלטה בבקשה זו לשיקול דעתי.

לאחר שעיינתי בחומר החקירה שנאסף על ידי המשטרה בתיק נשוא כתב האישום שהוגש כנגד המבקשת, לרבות ההודעות שנגבו ממי שנחקר והועמד לדין בגין מכירת הסמים, וכן בהעתקי כתבי האישום שהוגשו על ידי המשיבה כנגד מספר רוכשי סם נוספים, אני סבורה כי דין הבקשה להתקבל.

ואלה הם נימוקי:

אין חולק על כך שאין ולא יכול להיות במידע המבוקש כדי להשפיע על תהליך בירור אשמתה של המבקשת בבוא העת. תכלית הבקשה היא לבדוק אפשרות העלאתה של טענה בדבר "אכיפה בררנית". על פי הפסיקה, הגנה מן הצדק בנסיבות של אכיפה בררנית, תוענק לנאשם רק מקום בו ישתכנע בית המשפט כי מדובר באכיפה הפוגעת בשוויון בין דומים, לשם השגת מטרה פסולה, על יסוד שיקול זר, או מתוך שרירות גרידא (ר' ע"פ 7014/06 מדינת ישראל נגד אהרון לימור).

בע"פ 8204/14 מחמד זלום נ' מדינת ישראל קבע בית המשפט העליון ש"העובדה כי פלוני הועמד לדין ואלמוני, שאפשר כי היה מעורב באותו אירוע פלילי, לא הועמד לדין, אינה מוכיחה, מניה וביה, כי מדובר באכיפה בררנית. על המבקש לחסות בצלה של הגנה מן הצדק בטענה של אכיפה בררנית, להוכיח כי ההבחנה בין המעורבים השונים מבוססת על שיקולים בלתי ענייניים של המאשימה".

הנטל להוכיח טענה מן הסוג הזה מוטל על כתפי הנאשם ודרך המלך הפתוחה בפניו לשם השגת מידע מן הסוג הזה הותוותה בשעתה בהוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 שמכוחו מועברים לנאשמים מידעים שכאלה, דרך קבע (ר' ע"פ ג'ולאני נ' מדינת ישראל).

הגשת בקשות שכאלה במסגרת הליך על פי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי אשר מטרותיו אחרות הן, עלולה ליצור הכבדה יתרה ובלתי מדתית על הרשות הציבורית ולגרום להקצאת משאבים בלתי סבירה, שלא החוק אף לא הפסיקה כיוונו אליו ושחוק חופש המידע ביקש למנוע (ר' ע"פ 2398/08 מדינת ישראל נ' אליצור סגל).

בבע"פ 4875-10-12 זקן נ' מדינת ישראל נבחנה על ידי כב' השופט ע. מודריק בקשה לחשיפת הנימוקים שעמדו בבסיס ההחלטה על סגירת תיק כנגד קבוצת נחקרים שלא הואשמו ב"פרשית הולילנד". בהפנייתו לפסיקת בית המשפט העליון בבש"פ 7008/97 מדינת ישראל נ' הורביץ, קבע כב' השופט מודריק כי: "אף על פי שהפסיקה נקטה גישה מרחיבה בפרשנות הביטוי "חומר חקירה", אין ההרחבה משתרעת על מה שאיננו בגדר "ראיה".

וכן -

"...על פי הפרשנות המקובלת של הביטוי "חומר חקירה", לא ניתן לכלול בו מסמכים "פנימיים" הכוללים החלטות ששל רשות האכיפה בדבר סגירת תיק חקירה או הימנעות מהגשת כתב אישום".

יחד עם זה, לנוכח פיתוחה של טענת ה"הגנה מן הצדק" נדרש הוא ל"התבוננות נוספת בתוכנו של המושג "חומר חקירה" וכתב:

"לנאשם זכות בלתי מעורערת לכלול טענה לאכיפה בררנית במסגרת טענות ההתגוננות שלו במשפט... בהנחה שההחלטה המפורטת לסגירת תיק כוללת "מידע רלבנטי" לצורך הוכחת טענה לאכיפה בררנית, פשיטא שמן הראוי להביא לידיעת הנאשם על מנת שיוכל להניע את תהליך התגוננות שלו..."

את הסייג הזה ניסח כב' השופט מודריק בסופו של דבר כך:

"גילוי כאמור, בהליך פלילי, יהיה אפשרי רק במקום שהמידע הוא בגדר מידע נחוץ לביסוסה של טענת ההגנה. בהבדל מן החובה לגלות "חומר חקירה" - במובנו הקלאסי - שאינה מוגבלת לחומרים שעשויים לסייע לצד מן הצדדים, ההרחבה הנדרשת משתרעת רק על מידע נחוץ".

בנסיבותיו של המקרה המסוים המונח בפני, לנוכח עמדת המשיבה ולאור העובדה שהתשובה לשאלות ב"כ המבקשת מצויה בהישג ידה מכח היותה הגורם המטפל הבלעדי בתיק שבמסגרתו נחקרו חשדות דומים לאלה שיוחסו למבקשת גם כנגד חשודים נוספים, הנני מורה לה למסור לב"כ המבקשת את העתקי כתבי האישום שהוגשו על ידה כנגד רוכשי הסם הנוספים בתיק זה.

באשר לחשודים האחרים שלא הועמדו לדין - חשיפת פרטיהם של אלה עלולה לפגוע בזכויותיהם, היה והמשיבה החליטה לסגור את התיקים בעניינם. בהידרשו לשאלה זו, במסגרת בש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ' שימשילשווילי קבע כב' השופט עמית כי בבוא בית המשפט לעשות שימוש בסמכותו ולהורות על חשיפת מב"דים או תיקים סגורים בפני נאשם, יהיו מבחני נוקשים יותר מאשר לגבי גילוי פרטים הנכללים במרשם הפלילי. משכך, הנני מורה למשיבה להבהיר לב"כ המבקשת במסגרת הודעה כללית, מה היו הקריטריונים לפיהם היא החליטה להימנע מהגשת כתבי אישום דומים כנגד החשודים האחרים שנחקרו בתיק נשוא בקשה זו, בחשד להחזקת סם לצריכה עצמית גם כן.

המשיבה תפעל בהתאם להחלטה זו עד ליום 20.5.15.

המזכירות תשלח העתק מההחלטה לב"כ הצדדים בפקס.

ב"כ המשיבה תוכל לקבל את תיק החקירה באמצעות פקיד העזר של בית המשפט.

ניתנה היום, כ"ג אייר תשע"ה, 12 מאי 2015, בהעדר הצדדים.